

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมสตรีในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสตรีในจังหวัดสิงห์บุรี

พรสม เป้าปราโมทย์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งของสตรีเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาและไม้ดัดในจังหวัดสิงห์บุรีจำนวน 34 คน พร้อมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกอบต. รวมถึงเสนอแนวทางในการส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการเมืองระดับห้องถัน ส่วนการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณในรูปของแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ เพื่อสอบถามถึงประสบการณ์และความคิดเห็นในประเด็นการลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งจะช่วยอธิบายข้อมูลเชิงปริมาณได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการศึกษาพบว่าสตรีที่เข้ามาทำงานการเมืองห้องถันล้วนแต่มีประสบการณ์การทำงานให้กับชุมชนมาก่อนเป็นส่วนใหญ่ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และผ่านการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำมามาแล้ว ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจลงรับสมัครเลือกตั้งของสมาชิกอบต.สตรี มักประสบ ได้แก่ ไม่เข้าใจในสภาพปัญหาของห้องถันและความเป็นสตรี สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในการส่งเสริมสตรีลงรับสมัครเลือกตั้งในระดับห้องถันพบว่า การส่งเสริมอาชีพและสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และการส่งเสริมด้านการศึกษา และทักษะในการเป็นผู้นำให้แก่สตรี เป็นประเด็นสำคัญและเร่งด่วน อันจะก่อให้เกิดความเสมอภาคทางเพศ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีในการลงรับสมัครเลือกตั้ง

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างสตรีและบุรุษเป็นประเด็นสา葛ที่ทั่วโลก ทุกประเทศ และองค์กรสหประชาชาติให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ ซึ่งในประเทศไทยต่างๆ นั้น เรื่องของความไม่เท่าเทียมกันในโครงสร้างอำนาจของการตัดสินใจทุกระดับและทุกรูปแบบ

* นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสตรี สำนักงานกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ทั้งในส่วนภาครัฐและภาคเอกชน เป็นเรื่องที่ถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณามากที่สุดเรื่องหนึ่ง ทั้งนี้ การเปิดโอกาสให้กว้างขึ้น เพื่อให้สตรีได้เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจมากขึ้น จึงเป็นเรื่องที่ควรสนับสนุน และสตรีก็ต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบสังคมและการเมืองมากขึ้น ทั้งนี้ การตัดสินใจในระดับการเมืองเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเรื่องที่ตัดสินใจจะเป็นเรื่องของกฎหมาย ระบุเบี้ยน งบประมาณ โครงการต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อคนในสังคม และชุมชน ส่วนใหญ่

หากวิเคราะห์ในมุมมองแนวคิดสตรีนิยม การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของผู้หญิงถือเป็นสิทธิที่เท่าเทียมในฐานะที่เป็นมนุษย์เป็นเดียวกับผู้ชาย ผู้หญิงมีความคิดเป็นของตนเอง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ และมีความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว สุขภาพอนามัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่อาจแตกต่างจากมุมมองของผู้ชาย ประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจึงเกิดขึ้นกับสังคมโดยรวม ไม่เฉพาะตัวผู้หญิงเองเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม สังคมแต่ตั้งเดิมจนกระทั่งแม้ในปัจจุบันยังคงมองว่าการเมืองเป็นเรื่องของบุรุษ โดยเฉพาะการมีตำแหน่งในทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง เนื่องจากค่านิยมของสังคมที่กำหนดและการยกย่องให้บุรุษเป็น “ผู้นำ” มากวานาน แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนไป สตรีมีการศึกษามากขึ้น และบทบาททางเศรษฐกิจมากขึ้น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของสตรีในเรื่องของชุมชน สังคมจึงเป็นประเด็นที่ได้รับการพิจารณามากขึ้น ทั้งนี้แม้ปัจจุบันจำนวนสตรีในการเมืองห้องถีนจะเพิ่มขึ้น แต่การที่จะบรรลุเป้าหมายการเพิ่มสัดส่วนสตรีในรัฐสภา องค์กรบริหารส่วนตัว และตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงในส่วนราชการเป็นร้อยละ 30 ซึ่งดูจะไม่สามารถทำได้ง่ายนัก จากข้อมูลเกี่ยวกับสตรีในการเมืองระดับห้องถีนปี 2550 พบร่วมกับสภากาชาดไทย สามารถทำได้ 9.86% สมาชิกสภากาชาดไทย ร้อยละ 13.98 และนายก อบต. ร้อยละ 4.61 (สถาบันวิจัยบุคลากร หญิงชายและการพัฒนา 2550 : ออนไลน์) จะเห็นได้จากสัดส่วนของสตรีที่ได้รับเลือกตั้งในปีที่ผ่านๆ มาอย่างไม่เป็นที่น่าพอใจ

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในระดับห้องถีน จะเน้นเฉพาะระดับองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยศึกษาถึงเหตุผลที่ทำให้สตรีลงสมัครรับเลือกตั้งในอบต. และวิเคราะห์ ปัญหาอุปสรรคที่สตรีประสบก่อนการตัดสินใจลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต.พร้อมทั้งค้นหาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมสตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองระดับห้องถีนในฐานะสมาชิก อบต.มากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการที่จะทำให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรของห้องถีนให้มีความสมดุลระหว่างสตรีและบุรุษยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- ศึกษาเหตุผลที่สนับสนุนการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล

2. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของสตรี
3. หาแนวทางการส่งเสริมการลงรับสมัครเลือกตั้งของสตรีเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี

1. ความเป็นมาของสิทธิสตรีในทางการเมือง

สังคมที่โลกต่างก็ให้ความสำคัญต่อบบทบาทของสตรีในฐานะที่เป็นภาระ และแม้ที่มีภาระหลักในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัว การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง หรือกิจกรรมสาธารณะ ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญของบุรุษมาโดยตลอด แต่มีเป็นที่ตระหนักมากขึ้นว่าขอบข่ายของการเมืองนั้นเกี่ยวข้องไม่เฉพาะแต่เรื่องการพัฒนาในระดับชาติ แต่จะเชื่อมโยงไปถึงระดับการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคลด้วย การให้ความสนใจต่อการเมืองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญไม่แพ้เด็ดขาด บุรุษหากแต่สตรีก็ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในจำนวนเท่าๆ กับบุรุษด้วย เพราะจำนวนสตรีเป็นครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด.

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีนั้นอาจทำได้หลายส่วนทั้งทางตรง เช่น ร่วมลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกกุฎិสภา ร่วมก่อตั้งพรรคการเมือง ร่วมก่อตั้งรัฐบาล และทางอ้อม เช่น ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ร่วมแสดงความคิดเห็นในทางการเมือง ร่วมพูดคุยกับป้ายเรื่องราวทางการเมืองและสถานการณ์ปัจจุบัน ร่วมลงชื่อเพื่อเสนอเรื่องราวหรือประชาริจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในทางการเมือง รวมกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นในทางการเมือง เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งมีในภาพรวมจะยังอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่ แต่ก็มีตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อสตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองการบริหารแล้ว สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมตามที่ต้องการได้ในระดับหนึ่งในฐานะที่เป็นสมาชิก ส่วนหนึ่งของสังคม การตัดสินใจใดๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น ย่อมมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของสมาชิกแต่ละคนในสังคม สตรีจึงต้องเข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจเพื่อให้การจัดสรรและควบคุมทรัพยากรต่างๆ สอดคล้องกับความต้องการของตนเองด้วย ซึ่งความเสมอภาค ของสตรีและบุรุษในทางการเมืองมีส่วนสำคัญ คือ ความเสมอภาคในการเป็นผู้แทน และความเสมอภาคในการได้รับประโยชน์จากการกำหนดนโยบายและแผน

สตรีไทยมีสิทธิทางการเมืองที่จะออกเสียงและลงสมัครรับเลือกตั้งมากกว่า 70 ปีแล้ว ภายหลังประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อปี พ.ศ. 2475 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรก ซึ่งกำหนดให้สิทธิแก่ทั้งบุรุษและสตรีอย่างเท่าเทียมกัน ในการออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญของการรับรองสิทธิของสตรีให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นก็ยังคงมีหลักการที่กลุ่มสตรีเรียกร้องให้มีการบรรจุอยู่ใน

รัฐธรรมนูญอีก ซึ่งหลักการที่ประสบความสำเร็จในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2517 คือ หลักการ “ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน”

2. เหตุผลที่ต้องส่งเสริมให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมทางการเมือง

การส่งเสริมจำนวนสตรีให้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองมากขึ้น โดยตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ 30 ซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหสวรรษขององค์การสหประชาชาติ จึงจะสร้างการเปลี่ยนแปลงในระบบได้ ดังนั้น ดังนั้น เมื่อสตรีมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง จะมีข้อดี มีหลายประการ (สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. 2550ก) ได้แก่

2.1 เพิ่มประสิทธิภาพทางการเมือง เนื่องจากผู้หญิงมีประสบการณ์ที่แตกต่างจากผู้ชายซึ่งมีมุ่งมองและความสามารถที่แตกต่างกัน เช่น การจัดทำงบประมาณใช้จ่ายเงิน และการตรวจสอบการใช้จ่าย ถ้ามีมุ่งมองของทั้งหญิงและชาย จะทำให้การใช้จ่ายมีความละเอียด รอบคอบและการตรวจสอบการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ

2.2 สร้างความหลากหลายในการพัฒนา ผู้หญิงและผู้ชายมีบทบาทที่แตกต่างกัน ทั้งในครอบครัวและชุมชน จึงมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน เช่น ผู้หญิงต้องมีหน้าที่หลักในเรื่องการตั้งครรภ์ คลอดบุตร และเลี้ยงบุตร จึงให้ความสนใจกับการจัดสรรทรัพยากร และบริการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ เช่น ประเทศไทยเดนและนอร์เวย์ มีผู้หญิงในรัฐสภาเกินร้อยละ 30 นานานหลายปี สามารถพัฒนาระบบการดูแลเด็กและการประกอบอาชีพ ของผู้หญิงให้ดีขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยเดินด้วย หลังจากมีกฎหมายกำหนดให้ผู้หญิงมีที่นั่ง 1 ใน 3 ของที่นั่งในองค์กรปกครองท้องถิ่น พบว่า ผู้หญิงให้ความสนใจกับประเด็นการพัฒนาที่แตกต่างจากผู้ชาย คือ สินเชื้อ อาชีพ สุขภาพ น้ำ การศึกษา และความรุนแรงในครอบครัว

2.3 สร้างความเป็นธรรมตามหลักการเป็นผู้แทนในระบบประชาธิปไตย เนื่องจากการปกครองระบบทราบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชนทั้งมวล คือ ประชาชนทุกคน มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในการตัดสินใจ แต่เนื่องจากสังคมมีขนาดใหญ่และประชาชน มีจำนวนมาก จึงใช้วิธีการเลือกสรรผู้แทนจำนวนหนึ่งมาทำหน้าที่ตัดสินใจในเรื่องสาธารณะแทนประชาชน ส่วนใหญ่ การเป็นผู้แทนทางการเมืองจึงเป็นเหมือนภาพจำลองขนาดเล็กของสังคมที่สะท้อน คุณลักษณะ ทุกด้านของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เช่น องค์ประกอบของสังคมและการกระจาย ตามพื้นที่เมื่อสังคมมีผู้หญิงเป็นองค์ประกอบครึ่งหนึ่ง ผู้หญิงจึงควรได้เป็นผู้แทนของประชาชน ตามสัดส่วนนี้ด้วย

2.4 การเปลี่ยนแปลงในทางสร้างสรรค์ทางการเมืองจะเกิดขึ้น เมื่อมีผู้หญิงจำนวนมาก พอดีเข้ามาทำงานการเมือง เช่น ในอินเดีย หลังจากมีผู้หญิงจำนวน 1 ใน 3 ของสมาชิกองค์กร ปกครองท้องถิ่น พบว่าการทุจริตในองค์กรเหล่านี้ลดลง และผู้หญิงจะมีวิธีการทำงาน ที่ส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนได้ดีกว่า เนื่องจากมีลักษณะการทำงานที่รับฟังและไม่มีพิธีรวมมาก

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลเป็นปริมาณจากการตอบแบบสอบถามของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสตูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาและไม้ดัด จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง (3) ข้อเสนอแนะต่อการส่งเสริมให้สตูลมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น และ (4) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1.2 ข้อมูลเป็นคุณภาพจากการสนทนากลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลา และไม้ดัด และจากการสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ดัด เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาในเชิงลึก

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ นายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลา และไม้ดัด จังหวัดสิงห์บุรี จำนวนทั้งหมด 34 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) สตูลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำสุด 28 ปี และอายุสูงสุด 70 ปี สมรสแล้ว จบรอบดับประถมศึกษามากที่สุด และส่วนใหญ่เคยเป็นผู้นำท้องถิ่นมาก่อน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์เป็นปริมาณ โดยใช้สถิติการวิจัย

การศึกษานี้ใช้สถิติพารณา ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป คือ ชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และข้อเสนอแนะต่อการส่งเสริมให้สตูลมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น

3.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำกล่าวตอบแบบปะลัยเปิดที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาและไม้ดัด และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ดัด เพื่อสอบถามถึงประสบการณ์และความคิดเห็นในประเด็นการลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งจะป่วยอธิบายข้อมูลเชิงปริมาณได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งของสตูล เป็น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ลาและไม้ดัดในจังหวัดสิงห์บุรี และทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การ เก็บข้อมูลได้เชิงแบบ

สอบถาม การสนับสนุนการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์กรบริหาร ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

1. เหตุผลที่สนับสนุนการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์กรบริหาร ส่วนตำบล

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เหตุผลที่สนับสนุนการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก องค์กรบริหารส่วนตำบล โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ประกอบด้วยคุณสมบัติ ส่วนตัว เหตุผลทางด้านทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และการเมือง ตามลำดับ

1.1 คุณสมบัติ ส่วนตัว เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุจากมากที่สุดไปหน้าอยู่ที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ (1) ความพร้อมของสุขภาพกายและจิตใจ (2) มีความสามารถในการพัฒนา ท้องถิ่น (3) ครอบครัวให้การสนับสนุนและได้รับการพัฒนาศักยภาพมาแล้ว (4) อายุอยู่ในวัย ที่เหมาะสม ความสำเร็จในชีวิตการทำงาน และบุคลิกภาพ (5) มีเชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ (6) สนใจงาน ส่วนรวม (7) คุ้นเคยกับผู้เป็นสมาชิกอบต. และ (8) คนในครอบครัวเคยเป็นผู้นำท้องถิ่น

1.2 เหตุผลทางด้านทางเศรษฐกิจ เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุจากมากที่สุดไปหน้า น้อยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ (1) มีรายได้เสริมเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว (2) มีความมั่นคง (3) สะสม เงินทุนประกอบอาชีพ (4) มีรายได้แน่นอน และ (5) มีสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3 เหตุผลทางด้านทางสังคม เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุจากมากที่สุดไปหน้าอย ที่สุดตามลำดับ ได้แก่ (1) ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารกว้างขวาง (2) เป้าใจสภาพปัญหาชุมชน และต้องการแก้ไข (3) จัดสรรงานครอบครัวกับงานได้ และ (4) มีอำนาจในครอบครัวมากขึ้น ตำแหน่งช่วยแก้ปัญหาครอบครัวได้ และตำแหน่งช่วยให้เลี้ยงดูบุตรบ่ายขึ้น

1.4 เหตุผลทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุจากมากที่สุด ไปหน้าอยที่สุดตามลำดับ ได้แก่ (1) ความเชื่อท้องถิ่นยอมรับผู้นำสตรี (2) ค่านิยมสังคม ยอมรับผู้นำสตรี และ (3) ถูกหล่อหลอมจากครอบครัว ชุมชนให้รักท้องถิ่น

1.5 เหตุผลทางการเมือง เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างระบุจากมากที่สุดไปหน้าอยที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ (1) มีผลงานด้านพัฒนาชุมชนทำให้ชาวบ้านสนับสนุน (2) มีฐานเสียงใน ครอบครัว (3) เครือข่าย/องค์กรสตรีสนับสนุน และ (4) พรรดาการเมืองและนักการเมืองสนับสนุน

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสนับสนุนกลุ่มอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น การมีประสบการณ์ทำงาน ในท้องถิ่นของตน มาก่อนทำให้มีพื้นฐานและคุ้นเคยกับทำงานเพื่อประชาชนจึงตัดสินใจลงสมัคร รับเลือกตั้ง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า จิตสำนึกรักบ้านเกิดต้องการมา พัฒนาท้องถิ่นได้กระตุ้นสตรีให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์กรบริหารส่วน ตำบล กลุ่มตัวอย่างยังได้กล่าวถึงการเห็นตัวอย่างของสมาชิกในครอบครัวที่เคยเป็นผู้นำท้องถิ่นมาก่อนไม่ว่า จะเป็นสมาชิกอบต. นักการเมืองในตำแหน่งอื่น หรือเคยเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านมาก่อน

2. ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของสตรี

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดไปหนึ่งอย่างที่สุดตามลำดับ ได้แก่ (1) ไม่เข้าใจสภาพปัญหาชุมชน (2) ความเสียเปรียบในการแข่งขันกับผู้ชาย (3) ค่าใช้จ่ายในการสมัครและหาเสียง และความไม่สะดวกในการปฏิบัติงานกลางคืน (4) ภาระครอบครัว การจัดสรรเวลาและความคาดหวัง รวมถึงขาดการสนับสนุนจากสังคม (5) การไม่อนุรับผู้นำท้องถิ่นที่เป็นสตรี จำนวน 5 คน และ (6) การถูกกีดกันจากฐานเสียงของนักการเมืองอื่น การแบ่งงานให้ผู้หญิงซึ่งไม่เหมาะสมกับการเมือง และการจำกัดการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจ

จากข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า การตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลของสตรีนั้น มักจะต้องมีปัญหาและอุปสรรคเสมอ เพราะสตรีได้ถูกจัดระเบียบบทบาทเฉพาะให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน สภาครอบครัว และสภาพสังคม ไม่ว่าจะเป็นบทบาทของความเป็นมารดา ภรรยา ผู้ตาม ซึ่งมีลักษณะการใช้ชีวิทที่บัดແย้งกับบทบาทของการเป็นนักการเมือง จากการสนทนากลุ่มพบว่าความเป็นผู้หญิงถูกกำหนดโดยธรรมชาติกลับกลายเป็นเงื่อนไขของ การบันทึกความตั้งใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งหน้าที่หลักของสตรีมักจะเกี่ยวพันกับครอบครัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การจัดสรรเวลาตามความตั้งใจที่จะทำงานการเมืองเพื่อท้องถิ่นของตน จึงต้องผ่อนผัน หรือเลื่อนไปจนกว่าครอบครัวจะให้การสนับสนุน

3. แนวทางการส่งเสริมการลงรับสมัครเลือกตั้งของสตรีเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนนี้เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในการส่งเสริม ให้สตรีมีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่น โดยให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อพบว่า ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมให้สตรีมีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดไปหนึ่งอย่างตามลำดับ ได้แก่ (1) การส่งเสริมอาชีพและสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจแก่สตรี (2) การพัฒนาศักยภาพสตรีด้านการศึกษาและทักษะในการเป็นผู้นำสตรี (3) การพัฒนาเครือข่าย ให้แก่สตรีเพื่อมาพลังสนับสนุนเข้าสู่การเมืองท้องถิ่น และการรณรงค์ปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมให้ยอมรับผู้นำสตรี และ (4) การมีกฎหมายกำหนดสัดส่วนนักการเมืองหญิงในท้องถิ่น อย่างชัดเจน

จากข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า ปัญหาของสตรีในการลงรับสมัครเลือกตั้ง คือ สตรีมักเป็นคนที่พูดในที่ชุมชนไม่เก่ง ทำให้ขาดความกล้าและกลัวที่จะพูดในที่สาธารณะ และพูดคุยกับคนอื่นๆ ที่ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสตรี ด้านการศึกษาและทักษะในการเป็นผู้นำสตรี

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ตามที่รัฐบาลไทยได้ส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีตามเป้าหมายที่ 3 การส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและส่งเสริมบทบาทสตรี ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสวรรษกำหนดโดยสหประชาชาติเมื่อปี 2543 ภารกิจที่ท้าทายของประเทศไทย คือ การเพิ่มสัดส่วนผู้หญิงในรัฐสภา องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง ในรายการสำรวจเป็น 2 เท่า ดังนั้น การผลักดันให้สตรีกล้าตัดสินใจลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นมาตรฐานของค์การบริหารส่วนตำบล นับเป็นปราการแรกและสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องผ่านไปให้ได้ ในส่วนนี้จะนำเสนอข้อเสนอแนะด้วยกัน 2 ส่วน ได้แก่ (1) ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และ (2) ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาในอนาคต

1. ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

จากการศึกษาพบว่ามีประเด็นที่ท้าทายในการทำงานที่จะผลักดันให้ผู้หญิง มีส่วนร่วม ทางการเมือง ในฐานะสมาชิก อบต. มากขึ้น ซึ่งเป็นข้อเสนอในการดำเนินงาน สำหรับสำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนา สตรีโดยตรง โดยอาจแยกเป็น 3 แนวทางที่สำคัญ และสอดคล้องกับข้อค้นพบจากการศึกษา ดังนี้

1.1 การส่งเสริมประสบการณ์การทำงานในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

1.1.1 การสนับสนุนบทบาทในการทำประโยชน์แก่ชุมชนและสังคม ซึ่งจะเป็น พื้นฐานสำหรับการทำงานให้ชุมชนสังคมในฐานะตัวแทน เป็นก้าวแรกก่อนการพัฒนาไปสู่ การมีภาวะผู้นำ และมีความสนใจพร้อมทั้งกล้าที่จะเสนอตัวเองเป็นผู้แทนของชุมชนในการเข้าไปใน องค์กรการเมืองต่อไป

1.1.2 การสนับสนุนสตรีให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ควรใช้กลวิธีเข้าถึงและมุ่งเน้น ไปยังผู้ที่ทำงานสาธารณชนพื้นที่อยู่แล้ว เช่น อาสาสมัครของหน่วยงานต่าง ๆ หัวหน้ากลุ่มสตรี กลุ่มอาชีพ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ มีประสบการณ์การทำงานกับคนในชุมชน เป็นที่รู้จักของคนในชุมชน มีภาพลักษณ์ของผู้หญิงเก่ง และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์

1.1.3 การทำความเข้าใจว่าการเมืองเป็นเรื่องสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของทุกคน และสตรีต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการกำหนดนโยบาย แผนงานการสร้างความเจริญ และ ความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ท้องถิ่น

1.2 การสนับสนุนสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะครอบครัวให้เอื้อต่อการลงสมัครรับ เลือกตั้ง สภาพแวดล้อมที่สำคัญต่อการตัดสินใจของสตรีในการลงสมัครรับเลือกตั้งคือ ครอบครัว ดังที่ได้นำเสนอผลการศึกษาไปแล้ว และตรงกับงานวิจัยอื่น ๆ ดังนั้น งานที่ท้าทายของสำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัวคือการส่งเสริมครอบครัวและสภาพแวดล้อม ให้เป็นปัจจัย เกื้อหนุนให้สตรีลงสมัครรับเลือกตั้ง เช่น รณรงค์ส่งเสริมสมาชิกในครอบครัวเข้าใจและสนับสนุนสตรี ที่มีความสนใจลงสมัครรับเลือกตั้ง สนับสนุนให้ครอบครัวนักการเมืองที่มีสมาชิกสตรีให้ลงสมัคร รับเลือกตั้งมากขึ้น

1.3 การส่งเสริมศักยภาพและความสามารถของสตรี จากสภาพการณ์ที่สังคมยังมองว่าเป็นผู้หญิงและการบริหารนั้นเป็นเวทีของบุรุษ และสตรีมีบทบาทสำคัญในครอบครัว หรือแม้จะมีสตรีอยู่บ้านเท่านั้น การเมืองบ้าง แต่ก็เป็นจำนวนไม่นักมาโดยตลอด ดังนั้น การส่งเสริมศักยภาพและความสามารถของสตรีในด้านต่างๆ เพื่อให้สตรีเกิดความพร้อมต่อการเข้าทำงานการเมือง และมีความสนใจลงเลือกตั้ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการ อาทิ เช่น อบรมทักษะการจัดการและการบริหารกิจการสาธารณะให้แก่สตรี จัดฝึกอบรมภาวะผู้นำ สตรีที่จะลงสู่สนามการเมือง และเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานทางการเมืองแก่สตรี ที่ได้รับเลือกตั้ง ประสานงานกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษาและระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการศึกษาต่อให้แก่สตรี เพื่อจะได้จบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการศึกษาในอนาคต

ผลการศึกษาในรายงานฉบับนี้ ทำให้เกิดคำถามต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครัวต่อไป กล่าวคือ จากข้อมูลที่ได้รับในการศึกษาถือว่าเป็นข้อมูลในมุมบางเป็นส่วนใหญ่ เมื่อจากพื้นที่ที่ทำการศึกษาเป็นพื้นที่ที่มีปัจจัยหลายด้านดังที่ได้อภิปรายแล้ว ทำให้สตรีได้รับโอกาสจากคนในชุมชน ในการได้รับเลือกตั้งเข้ามาร่วมกับการทำงานของท้องถิ่น ดังนั้น ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาต่อไปในอนาคต จึงมีดังนี้

2.1 ควรจะมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่/ปลัด อบต. รวมไปถึงข้าราชการในจังหวัด ผู้ที่ต้องทำงานร่วมกับ อบต. รวมถึงประชาชนในท้องถิ่น เพื่อจะได้ทราบถึงคุณลักษณะผู้สมัครที่บุคคลเหล่านี้ มีความเชื่อมั่น ไว้วางใจ และยอมรับทั้งในด้าน ความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริต

2.2 ควรจะมีการสำรวจและศึกษาข้อมูลของสตรีที่มีความต้องการที่จะลงสมัคร รับเลือกตั้ง อบต. แต่ไม่สามารถทำได้ ว่ามีปัญหาและอุปสรรคใด เพื่อที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือได้ตรงกับความต้องการ

2.3 ควรศึกษาวิจัยพื้นที่ที่มีสตรีลงสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต.น้อย และพื้นที่ที่ได้รับเลือกตั้งน้อย (ข้อมูลปี 2550 จังหวัดที่มีสตรีได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิก อบต. น้อยที่สุด คือ จังหวัดสตูล) เพื่อจะได้ทราบสาเหตุที่แท้จริง และแก้ไขปัญหาตรงจุด

2.4 ควรขยายพื้นที่ในการศึกษาโดยแบ่งเป็นระดับภาค และทั่วประเทศ เพื่อให้มีข้อมูลสำหรับการส่งเสริมสตรีเฉพาะเจาะจงเหมาะสมกับพื้นที่ต่อไป เนื่องจากในแต่ละพื้นที่อาจมีข้อจำกัด และแรงสนับสนุนจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์หรือประเพณีวัฒนธรรมต่างกัน ซึ่งจะทำให้จัดทำโครงการกิจกรรมได้ตรงตามความต้องการ

2.5 ควรทำการศึกษาเชิงลึกในเรื่องการกำหนดมาตรการพิเศษโดยการกำหนดสัดส่วน ที่นั่งสำหรับสตรีในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพื่อศึกษาพื้นฐานความคิดเห็น ความเข้าใจ

ของประชาชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาจำนวนที่เหมาะสมในการกำหนดสัดส่วน

ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะข้างต้นนับเป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนให้ผู้หญิงได้มีโอกาสในการมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจและร่วมรับผิดชอบความเป็นไปของสังคมอย่างเดียง派 เดียงไหล่กับผู้ชาย หน่วยงานที่รับผิดชอบคงไม่เพียงมั่ต่สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเท่านั้น และจะต้องเป็นการดำเนินงานร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป เพื่อการพัฒนาประเทศโดยรวมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2537). รายงานสถานภาพสตรีไทย และแผนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2537. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร. (2548). ผู้หญิงกับการเมือง ทำไมต้องส่งเสริม?. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. (2549). บทบาทของสตรีกับเสียงทางการเมือง ในประเทศไทย เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ 3 : ส่งเสริม ความเท่าเทียมกันทางเพศและส่งเสริมบทบาทสตรี. กรุงเทพฯ.
- จุรี วิจิตรวาทการ. (1993). สตรีกับการเมืองในประเทศไทย. สตรีในการเมือง : ออสเตรเลีย อินเดีย มาเลเซีย พลิบปินส์ ประเทศไทย. UNESCO Principal Regional Office for Asia and the Pacific.
- ชวนชุม สร้อยเพชร. (2543). บทบาทสตรีในโครงการพัฒนาตำบลของอำเภอสันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เนตรดาว แพทย์กุล. (2544). บทบาทของผู้หญิงชาวบ้านในการพัฒนา : กรณีศึกษาบทบาท ของผู้หญิงในเครือข่ายชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ : อนบรรณการพิมพ์.
- กิงแก้ว อินหว่าง. (2531). หัตถศิลป์ของประธานกรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของ พัฒนากร. กรุงเทพมหานคร : กรมการพัฒนาชุมชน.
- กัญญา ตันพิทยคุปต์. (2539). บทบาทของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดสงขลา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มาลี พฤกษ์พงศาวลี. (2544). “สตรีกับกฎหมาย”, รายงานเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานสตรีแห่งชาติ พฤศจิกายน 2536. กรุงเทพฯ.
- วรรณนา ไฟสัตดา. (2542). วิสัยทัศน์ทางการเมืองของสตรีในจังหวัดปัตตานี เกี่ยวกับ การก้าวสู่ภาคลักษณะรัฐบาลธรรมรัฐ ภายใต้กลไกและกติกาการเลือกตั้งรัฐธรรมนูญฉบับ ปฏิรูปการเมือง พุทธศักราช 2540 : ศึกษาเบริยบเทียนระหว่างสตรีไทยพุทธกับสตรีไทย มุสลิม. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิญทอร์ จำรัสพันธุ์. (2536). ผู้หญิงกับเส้นทางตำแหน่งสูงนำขุนชน. พัฒนาชุมชน. 32(7), หน้า

36-44

สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชนบท. (2540). โครงการศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา. (2550). การเมืองและการบริหารท้องถิ่นปี 2550. สืบคันเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2551, จาก <http://www.gdrif.org/data/ThaiAdministration/04.html>

สุรัสวดี หนุ่นพยนต์ และ ชนาอิป บุญยเกตุ. (2543). สตรีกับบทบาทในการเข้าร่วมองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) : บริบททางสังคม วัฒนธรรม และการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักบันพิพาราสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2548). หนังสือชุด ตามตอบเรื่องน่ารู้สำหรับผู้หญิง : เวทีนิมความหมาย....ผู้หญิงบนเส้นทางการเมืองและราชการ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2550ก). การรณรงค์ส่งเสริมบทบาทผู้หญิงในทางการเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2550ข). เอกสารประกอบการฝึกอบรมวิทยากรหลักเพื่อพัฒนาศักภาพสตรีเพื่อให้มีภาวะผู้นำและมีความพร้อมในการเข้าสู่การเมืองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวและสวนดุสิตโพล. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของประชาชน 9 จังหวัดใน 5 ภาค ต่อการทำงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตรีและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกนายก อบจ.หญิง. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2547). รายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2544). ปฏิญญาทางการเมืองและแผนปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะในการเริ่มนวนทางใหม่ เพื่อดำเนินการตามปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ.

Inter -Parliamentary Union. 2008. Retrieved from <http://www.ipu.org>

Kirk-Patrick, Lean J. 1979. Political Women. Princeton: The Engleton Institute of Politics, Rutgers University.

Vittit Muntarbhorm. 1985. Women's Development in Thailand. Thailand National Commission on Women's Affairs (NCWA)